

Thư gửi chồng,

*Có một chiều mưa đui phía sau lưng
Người đàn bà mang thư tình gửi gió!*

Lời thư này em gửi cho anh
Là dòng thư đầy dần theo năm tháng
Những nén dòn, những muộn phiền góp nhặt
Tự bao giờ chẳng nói được cùng nhau!

Nhiều lần mình làm tổn thương nhau
Vì những điều cứ nghĩ là nhỏ nhặt
Nên quên đi cho êm cửa ấm nhà
Cuộc sống mà! Ai lại chẳng cãi nhau...

Em không biết tự bao giờ,
Anh mặc nhiên nghĩ,
Và mặc nhiên cho rằng,
Em! Người đàn bà chẳng biết buồn đâu!
Em vẫn đi làm, vẫn cười nói đó thôi
Buồn dẫu có chắc cũng trong giây lát
Ai lại bận lòng lo nghĩ việc con
Cuộc sống mà! Còn nhiều mối lo toan.

Rồi có những đêm rất khuya và khuya
Đèn nhà mình vẫn sáng trong - ngoài ngõ
Nghe gió lùa, cơn mưa già nặng trĩu
Đợi bóng người, đèn đêm cũng liêu xiêu.

Và có những lần bước hụt giữa đường xa
Trước ngã rẽ, em đếm ngày đếm tháng
Đếm thanh xuân, nghe mặn chát cuộc đời
Và lần đầu mơ ngày tháng xa xôi.

Có thể anh, không từng nghĩ rằng em
Người đàn bà đa đoan, cả nghĩ
Đã từng cô đơn ngay giữa chính nhà mình
Có lúc cần, cần lắm! sự sẻ chia.

Cũng có thể, anh chưa từng biết được
Em, người đàn bà vốn dĩ hiền ngoan đã có lần toan nổi loạn...
Mặc kệ cuộc đời, theo nước chảy mây trôi...

Và thư này em gửi cho anh
Là mong ước một lần thư được đọc,
Để có thể sẻ chia theo đúng nghĩa,
Trân trọng nhau trong hai tiếng: Gia Đình!

(Hatcattim, 2021)